

© Patricia Nedelea

Editura EIKON

www.edituraeikon.ro

&

Editura ȘCOALA ARDELEANĂ

Cluj-Napoca, str. Mecanicilor nr. 48

Redacția: tel 0364-117.252; 0728.084.801

e-mail: office@scoalaardeleanacluj.ro, redactie@scoalaardeleanacluj.ro

Difuzare: tel/fax 0364-117 246; 0728.084.803

e-mail: difuzare@scoalaardeleanacluj.ro, esadifuzare@gmail.com

www.scoalaardeleanacluj.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al
Cercetării Științifice din România (CNCS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

NEDELEA, PATRICIA

Bărbații sunt precum pantofii : texte dramatice de stand-up comedy /

Patricia Nedelea ; pref. de Camelia Curuțiu. - Cluj-Napoca : Editura Școala

Ardeleană ; București : Eikon, 2020

ISBN 978-606-797-534-5

ISBN 978-606-49-0292-4

I. Curuțiu, Camelia (pref.)

821.135.1

Editor: Vasile George Dâncu

Copertă și tehnoredactare: Alexandra Mureșan

Corectură: Andrei Doboș

PATRICIA NEDELEA

BĂRBAȚII SUNT PRECUM PANTOFII

TEXTE DRAMATICE
DE STAND-UP COMEDY

PREFAȚĂ DE
CAMELIA CURUȚIU

E I K O N
Cluj-Napoca, 2020

CUPRINS

O PREFAȚĂ CÂT DE CÂT COMICĂ (DE CAMELIA CURUȚIU).....	7
WARM-UP	13
BĂRBAȚII SUNT PRECUM PANTOFIL.....	16
TREABA BĂRBAȚILOR	18
ÎMI PLACE.....	20
ONE-LINERE 1	22
AMINTIRI DIN COPILĂRIE	25
PRIMA LECȚIE DESPRE BĂRBAȚI	27
NU ÎNȚELEG BĂRBAȚII.....	29
EXTRATERESTRUL	32
ONE-LINERE 2	35
BANI	38
GÂNDURILE FEMEII	40
CĂINI VERSUS COPII	41
IUBITUL CREȘTIN	42
ONE-LINERE 3	44
2-3 LINERE	48
DE COVID ȘI CARANTINĂ.....	50
IUBIREA E PRECUM COVIDUL.....	53
FEMEILE ȘI MAȘINILE.....	54
ONE-LINERE 4	55
REVISTELE PENTRU FEMEII	58
ȘTIAȚI CĂ.....	60
HAI DUCII.....	62
SHOPPING.....	64
ONE-LINERE 5	66
„VREI?”.....	68
APUCAȚI-VĂ DE BĂUT.....	69
CRIZA MONDIALĂ.....	70
EVENIMENTE DE FAMILIE	72
MUZICA ȘI BĂRBAȚII	74

DUPĂ 35 DE ANI.....	76
MĂRGELATU.....	78
ONE-LINERE 6.....	80
OAMENII PLICTISITORI.....	83
AI EMOȚII?.....	84
ALEGERILE.....	85
CICLUL FEMEII.....	86
BĂRBAȚII STEREOTIP.....	87
VIAȚA E CA O ȚIGARĂ.....	88
DACĂ M-AȘ FI ÎNTORS LA IUMOR.....	89
GRAVIDITATE.....	91
ONE-LINERE 7.....	95
RĂSUL LUMII.....	98
DUMNEZEU.....	99
CHILOȚII PE DOS.....	100
ISUS.....	101
IUBIT CONSUMATOR.....	104
FEMINISM ROMÂNESC.....	106
PRIMA NOAPTE.....	107
OAMENI CU CĂINI.....	108
ROMANTISM.....	110
ONE-LINERE 8.....	111
WEB SEX.....	113
CEALALTĂ FEMEIE.....	114
IDEALURI.....	115
MOTOCICLIȘTII.....	116
ORGASMUL MIMAT.....	117
E BUNĂ.....	119
ONE-LINERE 9.....	120
SMS.....	125
MUZICA UȘOARĂ ROMÂNEASCĂ.....	128
ȘOSETE.....	131
AȘTEPTĂRI.....	134
GÂNDĂCELUL.....	135
GPS.....	137
ONE-LINERE 10.....	138
ODĂ PROSTIEI.....	141
ÎN LOC DE FINAL.....	143

<i>EXTRAS SAU AROGANȚE LIRICE.....</i>	145
DESPRE PROȘTI ȘI PROSTIE.....	147
E DOAR VINA TA.....	149
GRASA CU PICIOARE SCURTE CARE MINTE FEISBUCU.....	151
O FAZĂ STUPIDĂ.....	153
TE-A PRINS BĂRBAȚU-TO PĂ TINDER.....	157
DACĂ ERAM.....	159
DESPRE ÎNTĂLNIREA DE 25 DE ANI	
DE LA FINAL DE LICEU.....	162
DE ZIUA EI, ROMÂNIA VORBEȘTE.....	165
POVESTE DE A DOUA ZI DE DRAGOBETE.....	168
EPITAF PENTRU CÂND O FI SĂ MOR.....	169

sclipitoare, talent actoricesc, frumusețe, niște ochi superbi albaștri, câte un copil extraordinar (desigur, ambele avem fete), avem soți crescuți în cartierul Mănăștur și multe, multe altele (prefața unei cărți nu poate fi mai lungă decât cartea, așa că nu voi enumera chiar toate calitățile noastre comune aici). Noi două am terminat și aceeași facultate. Probabil a fost singura dată când am și terminat.

Patricia mi-a dăruit întotdeauna pantofi. De toate felurile și toate culorile. De fiecare dată când ne vedeam mă întreba cât port la pantofi. Și mă mai făceam cu o pereche. Întotdeauna 39, deși eu purtam 35. Nici nu mai conta mărimea.

Singura corecție pe care i-o aduc textului Patriciei e de fapt, asta – cu care și închei:

Dacă bărbații ar fi într-adevăr ca pantofii, mărimea ar conta.

Camelia Curuțiu,
actor și pedagog de teatru

WARM-UP

Dacă într-o zi nu mi-aș fi găsit pe internet unul din textele mele preferate, în câteva sute de locuri și pe zeci de pagini de facebook, fără ca numele meu de autor să fie pomenit, nu m-aș fi apucat să public această carte acum.

Prima mea reacție a fost una de frustrare – mi-am zis, ia uite cum își însușesc fără rușine oamenii glumele mele care încep cu „Bărbații sunt precum pantofii”, pe care eu le-am scris și spus pe scenă pentru prima dată acum mai bine de zece ani și care încă există și acum înregistrate pe HBO, în emisiunea *Stand-up Café*. Pe urmă, însă, mi-am dat seama că oamenii care îl postează n-au de unde să știe că acel text îmi aparține, fiindcă aproape niciodată textele de stand-up nu sunt publicate și nu apar în formă scrisă. Extrapolând, n-o să știm niciodată cine a inventat personajul Bulă, evident, plus că acum suntem în epoca internetului, când până la urmă ceva postat devine inevitabil patrimoniu universal.

Fiind iute la mânie, m-am întrebat cum mi-aș mai putea cere, eventual chiar reclama dreptul de autor asupra textelor mele? M-am liniștit spunându-mi că n-am, până la urmă, nici de ce, și nici cum. Sau... am cum? Brusc, m-a entuziasmat ideea de a strânge cât de multe texte scrise de mine pentru stand-up comedy mai pot să găsesc (scobind prin hard-discuri vechi, sau căutând pe computerul actual) –, unele spuse în urmă cu mai bine de zece ani de scenă sau

la emisiunea HBO – *Stand-up Café*, altele nespuse încă pe o scenă, doar scrise și eventual postate pe contul meu de pe facebook. Poate am chiar material de o carte, mi-am zis; doar la noi lumea încă mai citește, din fericire, textul tipărit. Ar fi o cărticică ușoară, numai bună de citit când călătorești, când zbori cu avionul. Sau ar putea fi mai mult decât atât? Utilitatea practică a acestui demers poate merge dincolo de amuzamentul cititorului întâmplător: ca orice alt text dramatic, și textul de stand-up comedy ar putea fi folosit ca exercițiu actoricesc pentru studenții la actorie sau, de ce nu, chiar pentru cei care vor să intre la facultatea de teatru. De asemenea, aceste idei și texte pot fi un imbold, o sursă de inspirație pentru cei care și-ar dori vreodată să facă stand-up comedy.

Am făcut pentru prima oară stand-up comedy în anul 2005, pe scena Teatrului Național din Cluj, împreună cu doi prieteni foarte buni, ambii actori, foști colegi de facultate, cărora nu le voi da numele: Dragoș Pop și Adrian Cucu. Pe atunci fetele nu făceau stand-up, așa că eu mă simțeam extrem de specială și de inspirată făcând acest sport actoricesc inedit. Și pentru că formula de trei a funcționat pentru noi, am continuat ani buni, mutându-ne cu timpul pe scena emisiunii *Stand-up Café* de la HBO România. Faptul că adesea se întâmplă în viață ca marile prietenii, exact ca și marile iubiri, să se destrame (patetismul meu de aici e, dacă nu voit, cel puțin conștient, să știți), asta nu înseamnă că experiențele trăite au fost uitate și aruncate la gunoi. Parcurgerea câtorva texte vechi mi-a reamintit emoțiile scenei, dar mai ales procesul scriiturii și al repetițiilor în trei dinainte de spectacole.

Această publicare e și un mulțumesc întârziat, dar niciodată, cred eu, inutil.

Există în cele ce urmează texte mai lungi (adevărate povestioare, a căror reprezentare scenică poate dura 10-17 minute), texte medii (de 2-5 minute) și multe, multe grupări de *one-linere* (fraze de maxim un rând, fără legătură între ele, tipice genului stand-up). Am adăugat la final și niște extras-uri versificate, aroganțe lirice încă ne jucate, pe care în cadrul unui spectacol viitor de stand-up eu le-aș spune pe scenă cu acompaniament muzical. Cred că dacă acum aș fi din nou studentă la facultatea de teatru acest gen de text ar fi o mare provocare pentru mine. Cum reușești să spui o glumă seacă? Cum dai publicului timp să înțeleagă gluma și să râdă? Cum spui o poveste comică? Cum o introduci unui public care așteaptă direct poanta, că doar a venit la stand-up?

Evident, contează enorm felul în care un text e livrat pe scenă, iar pentru că vorbim despre stand-up comedy, nu trebuie în niciun caz diminuată valoarea improvizăției care se poate naște ad-hoc, în funcție de reacțiile imprevizibile ale publicului. Totuși, părerea mea este că în acest tip foarte special de teatru, mai precis monodramă, numit stand-up comedy cea mai mare importanță o are textul, precum și subiectele abordate.

Iar pentru că textul e ceea ce contează, *let the fun begin!*

BĂRBAȚII SUNT PRECUM PANTOFII

Bărbații sunt precum pantofii: foarte puțini merită păstrați mai mult de un sezon.

Bărbații sunt precum pantofii: cei comozi nu ne atrag și cei care ne plac nu vor să intre.

Bărbații sunt precum pantofii: unii merită lăsați la ușă.

Bărbații sunt precum pantofii: oricât le-ai vorbi, nu devin mai maleabili.

Bărbații sunt precum pantofii: alte femei ne invidiază pentru ai noștri. Și invidiem alte femei pentru ai lor.

Bărbații sunt precum pantofii: cei care ne plac ne bat.

Bărbații sunt precum pantofii: ca să poată fi lustruiți, trebuie mai întâi scuipați.

Bărbații sunt precum pantofii: cei frumoși te costă.

Bărbații sunt precum pantofii: lumea te judecă în funcție de ei.

Bărbații sunt precum pantofii: unul singur nu e de ajuns decât pentru cenușărese.

Bărbații sunt precum pantofii: cei șireți trebuie legați.

Bărbații sunt precum pantofii: trebuie călcați în picioare.

TREABA BĂRBAȚILOR

Care e diferența dintre băieți și bărbați?

Nu cred ca e o chestie de vârstă sau de început al vieții sexuale. Un băiat devine bărbat atunci când începe să aibă „o treabă”. Bărbații care sunt cu adevărat bărbați au „treabă” tot timpul. Ei au „O treabă”, una și bună.

Desigur că și noi femeile avem tot felul de treburi, noi ne luăm cu treburile – adică cu tot felul de lucruri multe și mărunte pe care le facem prin casă, cumpărături, plătitul facturilor, lecțiile lu' ăla micu'.

Bărbații, în schimb, nu se ocupă de treburi mici și multe. Ei nu pot fi opriți în loc de trebușoare. „Unde mergi?” „Am o treabă.” „Ce treabă?” „O treabă.” E clar că e vorba de ceva important și urgent. Nu-l ține de vorbă, nu-l ține de la treabă! Lasă-l să se ducă în treaba lui. Asta pentru că treaba bărbaților nu e niciodată mărunță sau meschină – e o treabă mare.

Și ce fac bărbații cu treaba aceea mare? O învârt.

Știți cum se întrebă ei unii pe alții când se întâlnesc „salut, ce mai învârți?” Ca și cum chiar ar învârți ceva.

N-am aflat niciodată ce treabă anume învârt toți acești bărbați. Din afară pare că stau, pur și simplu.

Dar nu e așa: ei își fac treaba.

Și când se poate ști că femeia în sfârșit îl înțelege pe bărbatul ei și ajunge să respecte treaba aceea mare pe care el o face? E simplu: La întrebarea „ce face George?”, ea îți va răspunde atât: „Treaba lui!”

ÎMI PLACE

Bună seara. Îmi place să beau.

Îmi place să beau alcool serios. Nu cred în cocktailuri. Cocktailurile sunt inventate de bărbați. Adică numai un bărbat poate crede că „Orgasm” e combinație din vodcă, zahăr și frișcă; există și varianta „Orgasm cu țipete” dacă mai pui ananas și kahlúa. Habar n-am ce e kahlúa. Probabil de aia nu am orgasm.

Îmi place să mă îmbăt ca o scroafă. Mă face să mă simt ca un bărbat.

Îmi place să fumez atunci când beau. Țigările cauzează sterilitatea, ceea ce mi se pare foarte convenabil. Adică îți satisfaci o plăcere și nici nu rămâi gravidă. În plus de asta, țigările duc la o moarte lentă, care înseamnă de fapt o viață mai lungă.

Eu fumez țigări slim, țigările pentru femei. Totuși pe pachet ești avertizată că fumatul poate influențează calitatea spermei. Asta e ca o pedeapsă, azi am fumat, e clar că nu pot spera să am parte de o spermă de calitate.

Îmi plac femeile. Mă rog, nu vreau să spun că sunt lesbiană. Nu vreau să spun nici că nu sunt. Mă simt bine cu prietenele mele, când ne îmbrățișăm și ne atingem și ne pupăm, dar asta nu înseamnă că sunt lesbiană. Habar

n-am dacă sunt sau nu. Să ridice mâna femeile care știu sigur că nu ar face-o vreodată cu o femeie.

Vedeți? Bărbații știu însă precis că nu sunt gay. Deși cu toții vor neapărat să încerce sexul anal, ei nu sunt gay... Ba, dacă s-ar da unu la mine i-aș sparge fața! Sexul anal e ca pivnița pe care o cumperi odată cu apartamentul. Nu trebuie neapărat folosită, dar bărbatul trebuie să știe că o are acolo, în caz de ceva, să-și pună sculele.

Îmi plac homosexualii. Am foarte mulți prieteni homosexuali. Numai că ei nu știu că sunt homosexuali.

Bărbații hetero sunt foarte invidioși pe homosexuali, și e și de înțeles, adică cum să nu le fie ciudă pe un bărbat care are două penisuri în același timp.

Dar cel mai mult îmi plac bărbații.